

Сега нѣкои ще се обезсърчатъ. Не искамъ да се обезсърчавате. Това е по отношение на мъдростта. Ако всички ние имаме туй състояние, то, когато дойде тази велика любовъ, бихме вдигнали цѣла София. Ако азъ бихъ ималъ само една опорна точка у васъ, бихъ вдигналъ цѣла София на лоста си. Но колко пѣти въ васъ се явява съмнѣние! Ще дойде още по-голѣмо съмнѣние. Когато Христосъ се възнасяше, присѣдстваващитѣ се усъмниха въ него. И вие, като тия вѣрующи, ще се усъмните, дали видѣхте или не. Само когато дойде онзи великъ законъ — „да възлюбишъ ближния си като себе си“ — вие ще бждете на пѣтя на сжщинското знание.

И тъй, не считайте, че жертвата е любовъ. Жертвата е само примирение. Чистотата въ нея е основа. Подсъзнанието — това е душата, съзнанието — това е сърцето, самосъзнанието — това е умътъ, свърхсъзнанието — това е човѣшкиятъ духъ. Това, дѣто сж казали старитѣ гърци: „Познай себе си!“ — и тѣ не сж имали голѣма философия, тѣ сж се занимавали само съ съзнанието и самосъзнанието, а сега християнската философия се занимава съ великото учение на подсъзнанието и свърхсъзнанието; значи, човѣшкиятъ духъ, човѣшката душа трѣбва да бждатъ обединени, за да намѣрятъ истинския пѣтъ на своето развитие, и тогава сегашнитѣ мъже и жени ще бждатъ свободни, и ще се разбиратъ. И дѣцата ви ще ви разбиратъ, и вие ще ги разбирате, а сега дѣцата казватъ: „Майката трѣбва да се пожертвува.“ Майката нѣкой пѣтъ казва: „Дѣцата трѣбва да се пожертвуватъ“. Държавата казва: „Моитѣ поданници трѣбва да се пожертвуватъ.“ Всички искатъ жертви. Не, ще започнемъ новата култура безъ жертви. И Давидъ въ единъ отъ своитѣ псалми казва: „Жертви бихъ ти принесълъ, но ти не искашъ жертви: жертви за тебе сж сърце чисто и смирено, и духъ съкрушенъ“. Значи, като разберешъ своето съзнание и самосъзнание, ще видишъ, че нито сърцето, нито умътъ нѣма да те